

אתה אהוב כמו ספינה חוזרת

אלגיה מקץ שני עשורים

היא כְּתִבָּה פֶּתַק וְהִצְמִידָה לְדִלֵּת
היא כְּתִבָּה לָנוּ שֶׁהִכַּל בְּסֶדֶר
עֲשָׂרִים שָׁנָה מֵאָז אוֹתָהּ גִּחְלָת
עֲשָׂרִים שָׁנָה מֵאָז אוֹתוֹ הַשָּׁדֶר.

אֲנִי נִצַּלְתִּי, עַל חֲשָׁבוֹן מִי נִצַּלְתִּי?
זוֹ יִתְמוּת וְזֶה קֶרֶדֶם שְׁבוּר לְחֹפֶר.
בֵּין עֲרֻמוֹת הַחֹל אֶת כַּף יָדִי מִצָּאֵתִי
לֹא אֶגַע לָרַעָה בְּדִבְרִי. לֹא אֲדַמָּה דְּבַר לְצִפּוֹר.

זֹאת אִמָּא שְׁלִי שֶׁכְּתִבָּה אֶת הַפֶּתַק
וְאָבֹא שְׁלִי שֶׁנִּפְּל בְּמִקְלָחַת וּמֵאָז הוּא לֹא שָׁב
שְׁנֵינוּ חוֹפְרִים בַּחוּל, שְׁנֵינוּ כְּבִדָּה שֶׁל נֶתֶק
אִם אֶצְבַּע תִּגַּע בְּאֶצְבָּע, זֶה יִהְיֶה מֵהֶלֶךְ מִחֲשָׁב.

וְאֵין כָּאֵן יָפִי, רַק חֲלוּמוֹת רָעִים וּכְבִּדּוֹת
הַלֵּב מִן הַחֲזָה מִמְּרִיא וּמִנְמִיךְ וְקוֹבֵר וְגוֹמֵר. יִלְדוֹת.

עד שנגמר

הָרִי אֶתָּה סֶתֶם חוֹלָם וְאֶתָּה נֶאֱחָז בְּנֶס
וְאֲנִי תִלְוִיָּה בְּאֹוִיר הַלֵּילָה, לֶחַ וְאַפְלולִי.
קוֹרְאִים לְחֻתּוּלָּהּ, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְהִכָּנֵס
וְזֶרֶם קָל שֶׁל רוּחַ בֵּין חֶם כָּלָה לְחֶם כָּלִי.

רְהִיט מְאֻבָּק, אֹוֶר דְּהוּי מְבַהֵיק עֵינַיִם
לְשׁוֹן נוֹכַח – אֱלֹה הַחַיִּים.
לְשׁוֹן נִסְתָּר – אֱלֹה מִסְתַּכְּנִים בְּשָׁנִים
יְהִי רָקִיעַ וִיהִי בִקָּר וִיהִי קוֹלוֹ שֶׁל אֱלֹהִים.

אֲנִי קוֹרֵאת עַל אִישׁ בּוֹדֵד
מִיִּשְׁהוּ כָּתֵב מְזֻמָּן וּמָת
מְלִים אֵינָן מַצְבֶּה, מְלִים הֵן רַק הֵד.

וַיֵּשׁ מִמָּוֶשׁ בְּסַפּוּרִים, כְּלוּמָר
יֵשׁ שְׁקָרִים וַיֵּשׁ צְלִילִים
וַיֵּשׁ עֶפֶר כְּשֶׁנִּגְמָר.

אֶתָּה אֶהוּב כְּמוֹ סְפִינָה חוֹזֶרֶת,
אֶתָּה אֶבּוּד כְּמוֹ יְהוּדֵי מוֹמָר.